



ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!



“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24 ΟΚΤΩΒΡΗ 1997 ΑΡ.ΦΥΛ. 291 ΔΡΧ. 200

ΟΙ S-300 ΚΥΡΙΑ ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΕΝΤΑΣΗΣ ΣΕ ΑΙΓΑΙΟ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟ

Σε συνδιασμό με το Ενιαίο Αμυντικό δόγμα

Τα τύμπανα του πολέμου ηχούν για άλλη μια φορά στο πολύπαθο Αιγαίο. Σε μια από τις συνηθισμένες τους πια συγχωρδίες ντόπιος αστικός και “ρώσικος” Τύπος, κυβέρνηση και αντιπολίτευση, κόμματα και κομματίδια, όλοι αυτοί σε μια αghαστή σύμπνοια και με ρίγη συγκίνησης από την “εθνική έξαρση” κατακεραυνώνουν και πάλι την “τούρκικη προκλητικότητα”, κάνοντας φυσικά το κορόιδο για την αντίστοιχη ελληνική, που στο κάτω-κάτω της γραφής προηγείται και είναι απείρως πιο επικίνδυνη για την περιοχή (και όχι μόνο) απ’ ό,τι η τούρκικη, καθώς φέρνει στην περιοχή ως “προστάτη” της Κύπρου το ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό.

Κανείς στη χώρα μας (πλην ελαχίστων, όπως ο πρώην υπουργός Εξωτερικών Παπακωνσταντίνου) δεν κάνει τον κόπο να μιλήσει για την ελληνική πρόκληση να παρίσταται ο υπουργός Άμυνας της Ελλάδας τόσο στην άσκηση “Νικηφόρος” όσο και στην παρέλαση που ακολούθησε στη Λάρνακα, την οποία “άνοιξαν” (τι άλλο;) τα ρώσικα τανκς (και με τι καμάρι το έγγραφαν αυτό το τελευταίο οι ελληνικές φυλλάδες!). Φαίνεται περίπου φυσικό σήμερα αυτό που η ΟΑΚΚΕ είχε καταγγείλει όταν εξαγγελλόταν από το σοβινισμό (Αρσένη- τότε υπουργό Άμυνας) και τους ρωσόδουλους (Παπανδρέου) το πολεμικό δόγμα του Ενιαίου Αμυντικού Χώρου (ΕΑΧ): ότι οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια Ελλάδα και Κύπρο (ιδιαίτερα την τελευταία) στα νύχια της Ρωσίας και φέρνει πιο κοντά τον πόλεμο με την Τουρκία.

Ας τα δούμε λίγο πιο βαθιά τα ζητήματα. Τι υποτίθεται πως έρχεται να κάνει το δόγμα αυτό, σύμφωνα με τους εμπνευστές του; Να βάλει φραγμό στην τούρκικη επιθετικότητα, λένε. Αν υποστεί η ελεύθερη Κύπρος επίθεση, να ξέρει η Τουρκία ότι δε θα περάσει έτσι. Και, μέσα σ’ όλα, πετάμε κι ένα casus belli, έτσι για να μην ξεχνιόμαστε (κατά τα άλλα μόνο η Τουρκία χρησιμοποιεί απειλή πολέμου). Αυτή όμως η λογική του ΕΑΧ προϋποθέτει πως μέσα στα σχέδια

της Τουρκίας βρίσκεται, στο ορατό τουλάχιστον μέλλον, αν όχι άμεσα, η πρόθεση να εισβάλει και στη νότια Κύπρο και να καταλάβει ολόκληρο το νησί.

Από πού προκύπτει όμως κάτι τέτοιο; Αυτό κανείς δεν μπαίνει στον κόπο να το πει στον ελληνικό λαό. Έχει φέρει ποτέ κανείς

μέχρι σήμερα τίποτα στρατιωτικά ή πολιτικής εκτίμησης στοιχεία ότι η Τουρκία επιδιώκει κάτι τέτοιο; Μήπως οι εξοπλισμοί της στην Κύπρο φανερώνουν μια τέτοια πρόθεση; Όχι, βέβαια. Απλώς στατα γιατί αυτό που η Τουρκία επιδίωκε, δηλαδή τη διχοτόμηση του νησιού, της το πρόσφερε στο πιάτο το υποκινημένο από τον ελληνικό σοβινοφασισμό των χουντικών (Ιωαννίδης και σία) πραξικόπημα του Σαμψών κατά του Μακάριου το ’74. Από τότε η Τουρκία με το δικό της σοβινισμό έχει δημιουργήσει μια ντε φάκτο κατάσταση και αυτό που επιπλέον θέλει είναι να τη νομιμοποιήσει και ντε γιούρε. Στο διάστημα από τότε μέχρι σήμερα έχει παγωθεί στο νησί μια ισορροπία στις στρατιωτικές δυνάμεις, ισορροπία

α που έρχεται να ανατρέψει η ρώσικη “προστασία” στην Κύπρο με τους S-300 και την κατασκευή του στρατιωτικού αεροδρομίου στην Πάφο.

Μπορούν όμως οι Κύπριοι και οι Έλληνες σοβινιστές που εκφράζονται σαν συμπαραστάτες τους να ισχυριστούν πως, “εντάξει, δεν περιμένουμε στ’ αλήθεια επίθεση από τους Τούρκους, έχουμε όμως το δικαίωμα να αποκαταστήσουμε την κυριαρχία του Κυπριακού κράτους έστω και με πόλεμο. Γι’ αυτό βάζουμε τους ρώσικους πυραύλους, για να μην μπορεί η τούρκικη αεροπορία να μας κρατά ομήρους όταν θα κάνουμε τον απελευθερωτικό μας αγώνα”.

Εμείς τους απαντάμε: Κύριοι, είσαστε υποκριτές. Πρώτα-πρώτα, αν πράγματι είναι έτσι, γιατί δε

λέτε στο λαό, τόσο τον κυπριακό όσο και τον ελληνικό, πού το πάτε; Τον πάτε σ’ έναν πόλεμο, έστω και απελευθερωτικό, εν αγνοία του; Δε δικαιούται αυτός ο λαός να ξέρει τι τον περιμένει και να αποφασίσει κι αυτός αν θέλει κάτι τέτοιο; Δεύτερο, γιατί, όσο και να καμώνεστε πως θέλετε έναν τέτοιο πόλεμο, αυτός ο πόλεμος θα είναι άδικος (παρά τις υποτιθέμενες αγνές προθέσεις) από τη στιγμή που δεν έχετε κάνει στάλα αυτοκριτικής για την πολιτική της εγκληματικής εθνοκάθαρσης που εφαρμόσατε από κοινού ενάντια στην τουρκοκυπριακή μειονότητα το ‘63-’64, όταν σφάζατε μαζικά αθώους ανθρώπους και μικρά παιδιά. Πριν

συνέχεια στη σελ. 4

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΜΠΟΤΕΡ ΑΠΟ ΤΗ ΦΑΡΜΑΚΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Μετά τη Glaxo κλείνουν τη boeinger

Ο Σημίτης στην πρόσφατη περιοδεία του ανάμεσα στα άλλα χτύπησε και τους φαρμακοβιομηχανούς καλύπτοντας τον υπουργό εμπορίου Χρυσοχοϊδης στην επίθεση που έχει εξαπούσει εναντίά τους.

Ο Χρυσοχοϊδης πρέπει να ανήκει στη φράξια των σαμποταριστών, να είναι δηλαδή τσιράκι του Λαλιώτη, μέσα στο υπουργείο Ανάπτυξης. Όλη του πάντως η δραστηριότητα έχει ένα κεντρικό στόχο: να κλείσει την ελληνική φαρμακοβιομηχανία. Η μέθοδός του είναι το υποχρεωτικό χαμήλωμα

των τιμών στην οποία πουλιούνται τα φάρμακα που παράγονται στην Ελλάδα σε σχέση με τα αντίστοιχα ή και τα ίδια φάρμακα που εισάγονται από το εξωτερικό. Τα κύρια χτυπήματά του τα κατευθύνει ενάντια στις βιομηχανίες που σχεδιάζουν επέκταση της δραστηριότητάς τους και επενδύσεις μεγάλης κλίμακας. Το πρώτο του μεγάλο χτύπημα το έδωσε στη θυγατρική της GLAXO στην Ελλάδα που πήρε το 1994 την απόφαση να πραγματοποιήσει επένδυση 2 δις κατασκευάζοντας νέες μονάδες παραγωγής στο Κρουονέρι. Μό-

λις οι μονάδες κατασκευάστηκαν η GLAXO τις έκλεισε αφού οι τιμές που έδωσε ο Χρυσοχοϊδης για το βασικό φάρμακο που θα παράγαν, το γνωστό Zantac, ήταν απαγορευτικά χαμηλές. Έτσι η GLAXO υποχρεώθηκε να φέρνει το φάρμακο από το εξωτερικό και μόνο να το συσκευάζει στην Ελλάδα. Για εκείνη την υπόθεση γράφτηκαν σχετικά λίγα στον Τύπο και ο Χρυσοχοϊδης βγήκε ολότελα άθικτος πολιτικά.

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΗ BOEINGER-ER

Ενθαρρυνόμενος από αυτή την ε-

πιτυχία του ο σαμποταριστής συνέχισε φέτος δίνοντας νέες χαμηλές καταστροφικές τιμές χονδρικής σε μια σειρά φαρμάκων για να καταστρέψει το παραγωγικό επενδυτικό πρόγραμμα της θυγατρικής στην Ελλάδα μιας άλλης μεγάλης φαρμακευτικής εταιρείας, της γερμανικής Boeinger Ingelheim. Η Boeinger αντιστάθηκε πιο επίμονα από ότι η GLAXO. Αφού έκανε ότι μπορούσε για να εμποδίσει το Υπ. Εμπορίου να δώσει καταστροφικές τιμές και όταν

συνέχεια στη σελ. 2

ΟΙ S-300 ΚΥΡΙΑ ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΕΝΤΑΣΗΣ ΣΕ ΑΙΓΑΙΟ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟ

συνέχεια από τη σελ. 1

γίνετε θύματα ήσαστε θύτες, και μάλιστα δέκα φορές πιο αισχροί απ' ό,τι οι τούρκοι σοβινιστές το '74. Όσο δεν το κάνετε αυτό, τότε δεν πάτε για απελευθερωτικό πόλεμο, αλλά για να σφάζετε και τους υπόλοιπους Τουρκοκύπριους που δεν έχουν φταίξει σε τίποτα.

Τρίτο, και χειρότερο: Για να πετύχετε το σκοπό σας στηρίζεστε στις ματοβαμμένες ρώσικες πλάτες, που το μόνο που ξέρουν να φέρνουν είναι ο φασισμός, η πείνα η εξαθλίωση και η διαφθορά. Πέραστε κατά Βοσνία και Τσετσενία μεριά, αν βέβαια ο Καμπίλα σας πέφτει λίγο μακριά, και ρωτήστε εκεί τους λαούς πώς ένιωσαν στο πετσί τους τη ρώσικη "προστασία". Μα καλά, δε διδαχτήκατε τίποτα από την πρόσφατη ιστορία; Τι να περιμένει όμως κανείς από ανθρώπους και πολιτικούς που υποστήριζαν με όλη τους την ψυχή τους μεγαλύτερους θιασώτες της εθνοκάθαρσης, τους σέρβους φασίστες; Πώς μπορεί να σας πιστέψει κανείς ότι θέλετε να κάνετε εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα όταν στέκεστε στο πλευρό των εγκληματιών πολέμου;

Είσαστε, τέλος, υποκριτές, γιατί καμώνεστε εδώ και καιρό πως θέλετε να μπει η Κύπρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να λύσετε ειρηνικά το Κυπριακό, ενώ αυτό που κοιτάτε είναι πώς θα στριμώξετε πολιτικά και στρατιωτικά την Τουρκία και πώς θα τη βάλετε σε αντιπαράθεση με όλη την Ευρώπη και γενικότερα τη Δύση.

Αφήστε λοιπόν το παραμύθι, κύριο!

ΚΟΝΤΡΑ ΣΟΒΙΝΙΣΜΟΥ-ΡΩΣΟΦΙΛΩΝ

Το πολύ-πολύ που ξέρουν οι σοβινιστές μας στην Ελλάδα και στην Κύπρο να κάνουν καμιά φορά είναι να προκαλούν με τη στάση τους τίποτα αιμαμαχίες με τη Ρωσία όταν αφήνουν να εννοηθεί πως το πηγαίνουν για Ένωση. Γιατί το ΕΑΧ έτσι το ερμηνεύει ο σοβινισμός: Όχι απλά σαν μια "παρουσία" της Ελλάδας στην Κύπρο, αλλά σαν ένα πρώτο βήμα για την Ένωση. Πρόκειται για το τελευταίο όνειρο του ελληνικού σοβινισμού μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή. Ο σοβινισμός, για παράδειγμα, ήθελε τα ελληνικά μαχητικά αεροπλάνα όχι απλά να μετασταθμεύουν στο νεότευκτο στρατιωτικό αεροδρόμιο της Πάφου (που εγκαινιάστηκε πρακτικά με την άσκηση "Νικηφόρος", αλλά να σταθμεύουν μόνιμα εκεί. Την απλή μεταστάθμευση την ήθελε η Ρωσία και οι δικοί της (ΑΚΕΛ, Βασιλείου και λοιποί).

Η Ρωσία τον θέλει τον ελληνικό σοβινισμό μέχρι εκεί που μπορεί να τον χρησιμοποιεί για τις ανάγκες της δικής της στρατηγικής. Του ρίχνει όμως "πάγο" όταν ξεπερνάει τα όρια που του βάζει

όταν νομίζει πως είναι αυτόνομος και αυθύπαρκτος. Το ίδιο έκανε και με την άσκηση αυτή. Έβαλε τους δικούς της στην Κύπρο (ΑΚΕΛ) να διαμαρτύρονται όταν ο Τσοχατζόπουλος παρακολούθησε αυτοπροσώπως την παρέλαση των στρατιωτών (εφέδρων και κληρωτών) και των οπλικών συστημάτων. Στη γενική αντίθεση Ρώσων και Αμερικάνων για την επίσκεψη Τσοχατζόπουλου "πάτησαν" κι οι Τούρκοι και προκάλεσαν την παρενόχληση στο αεροπλάνο του.

Και οι σοβινιστές μας τι έκαναν; Έβαλαν την ουρά στα σκέλια, όπως πάντα: Μεταστάθμευση των αεροπλάνων στην Κύπρο και όχι μόνιμη παρουσία. Να μην τα χαλάσουμε και με τους φίλους μας τους Ρώσους, τώρα μάλιστα που έκαναν και τη γνωστή δήλωση (βλ. ρώσο πρεσβευτή στη Λευκωσία) ότι κι αυτοί από τη μεριά τους θα θεωρήσουν casus belli πιθανό έλεγχο και χτύπημα των Τούρκων στο πλοίο που θα μεταφέρει τους πυραύλους.

Η ΠΑΡΕΝΟΧΛΗΣΗ ΚΑΙ Η ΜΟΝΗ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΗ

Όστόσο η πρόκληση είχε γίνει: Όπως οι S-300 ανατρέπουν δυσανάλογα την ισορροπία δυνάμεων στην περιοχή, έτσι και τα ουσιαστικά εγκαίνια του αεροδρομίου της Πάφου με τη μεταστάθμευση των ελληνικών μαχητικών ήρθαν να προσθέσουν άλλο ένα λιθαράκι στις ελληνικές προκλήσεις. Άρα και πάλι η ελληνική πλευρά προηγήθηκε στην πρόκληση, όπως άλλωστε είχε γίνει και στην Ίμια το καλοκαίρι του '95 με το προεδρικό διάταγμα για τον εποικισμό των νησιών.

Πώς απάντησαν οι Τούρκοι; Κάνοντας σουρωτήρι το FIR Αθηνών και κονιορτοποιώντας το δόγμα του ΕΑΧ. Να πούμε εδώ παρενθετικά ότι και πάλι τα ΜΜΕ στη χώρα μας κάνανε το θαύμα τους: διαστρεβλώνανε την αλήθεια και παρουσιάζανε συνεχώς τις παραβάσεις του FIR ως παραβιάσεις του ελληνικού εναέριου χώρου, ένα ψέμα συνειδητό και ασύστολο, καθώς δίνει την εντύπωση στον ελληνικό λαό ότι οι Τούρκοι παρενόχλησαν τον Τσοχατζόπουλο μέσα στα όρια του ελληνικού εναέριου χώρου. Τίποτα αναληθές. Τα τουρκικά μαχητικά πετούσαν στο διεθνή εναέριο χώρο.

Και καλά, μπορεί να ρωτήσει ένας καλόπιστος άνθρωπος, γιατί οι Τούρκοι έκαναν την παρενόχληση στο αεροπλάνο που μετέφερε τον Τσοχατζόπουλο; Δεν έφταναν τα υπόλοιπα, όπως στο κάτω-κάτω είχε γίνει και πολλές άλλες φορές στο παρελθόν χωρίς να ανοίξει μύτη; Ασφαλώς η παρενόχληση ήταν μια σοβινιστικού πολεμικού τύπου απάντηση στον ελληνικό σοβινισμό, όμως ο υπουργός ήταν σε στρατιωτικό αεροπλάνο, κι αυ-

τό έχει τη βαρύτητά του. Αν ο Τσοχατζόπουλος δεν ήθελε να δώσει στην επίσκεψή του το χαρτακι που έδωσε, γιατί δεν πήγε στην Κύπρο με πολιτικό αεροπλάνο, όπως πάνε όλοι οι πολιτικοί; Είναι φανερό πως ήθελε να δώσει ένα μήνυμα στην τουρκική πλευρά. Και οι άλλοι απάντησαν ανάλογα.

Έπειτα, στην Κύπρο έχουν γίνει επανειλημμένα συνομιλίες για μορατόριουμ πτήσεων των μαχητικών (να μην πετάει δηλαδή κανένα στρατιωτικό αεροπλάνο πάνω από το νησί). Η πτήση όμως του C-130 με τον Τσοχατζόπουλο παραβίαζε (χωρίς να έχει προηγηθεί κάτι ανάλογο από την πλευρά της Τουρκίας) τη συμφωνία του μορατόριουμ.

Και ερχόμαστε εδώ στους Αμερικάνους. Η αρχική δήλωση του εκπρόσωπου του Στέιτ Ντιπάρτμεντ αυτό ακριβώς έλεγε. Εντόπιζε δηλαδή τον αρχικό φταίχτη της τελευταίας έντασης: Ο πρώτος παραβάτης ήταν η Ελλάδα. Τι ήταν να το πει και να θίξει τα ιερά και τα όσια;

Ποιος είδε το θεό και δε φοβήθηκε! Άρχισε ο γνωστός εδώ και χρόνια αντιαμερικάνικος εξάσφαλμος για συνωμοσίες κτλ. Εδώ όμως ήρθε και πάλι ως από μηχανής θεός ο γνωστός από το διαμελισμό της Βοσνίας και μεσολαβητής για το Κυπριακό Χόλμπρουκ, ο οποίος με μια ωμή δήλωση έριξε όλες τις ευθύνες στην Τουρκία και προκάλεσε διάβημα στην Άγκυρα και ουσιαστικά ταπείνωση του Στέιτ Ντιπάρτμεντ και του εκπροσώπου του, που αναγκάστηκε να τα πάρει πίσω.

Η ΟΑΚΚΕ έχει πολλές φορές στο παρελθόν και σε ανάλογα γεγονότα επιστήσει την προσοχή στους αναγνώστες της για τη σύγκρουση που έχει αναφανεί σε σοβαρά ζητήματα ανάμεσα στον Κλίντον και στο αμερικάνικο υπουργείο Εξωτερικών: Μπορεί το τελευταίο να είναι ακραία υφεσιακό απέναντι στον επιθετισμό της ρώσικης υπερδύναμης, αλλά μερικές φορές κρατάει κάπως τη θέση της αμερικάνικης αστικής τάξης που εκφράζει, ενώ σε όλα τα σοβαρά ζητήματα ο Κλίντον παίρνει πάντα τη θέση που ικανοποιεί τα ρώσικα στρατηγικά συμφέροντα. Έτσι συνέβη κι εδώ. Ας μην ξεχνάμε ότι ο Χόλμπρουκ είναι προεδρικός απεσταλμένος και μεσολαβητής για το Κυπριακό. Την ώρα που η Ρωσία κάνει την πιο επιθετική δήλωσή της απέναντι στην Τουρκία, την ίδια ώρα βρίσκει ο Κλίντον μέσω Χόλμπρουκ να επιτεθεί κι αυτός στην Τουρκία για την παρενόχληση. Να είναι τυχαία όλα αυτά;

Αυτό όμως που κάνει τη μεγαλύτερη, ίσως, εντύπωση είναι η ευκολία (ο οπορτουνισμός, θα λέγαμε καλύτερα) με την οποία οι ΗΠΑ αλλάζουν θέση σε τόσο σοβαρά ζητήματα και τσακώνονται μεταξύ τους υπέρ της μιας ή της

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

Η Gasprom εκβιάζει με το φυσικό αέριο

Όταν κλείστηκε η σύμβαση για το φυσικό αέριο γράφαμε ότι είναι εγκληματικό να συνδέει κανείς τη βιομηχανική παραγωγή της χώρας με ενεργειακές πηγές που ελέγχουν εκβιαστές σαν τους ρώσους σοσιαλιμπεριολιστές.

Ένα χρόνο μετά η θέση αυτή επαληθεύεται αφού οι Ρώσοι ζητάνε -μέσω του μονοπωλίου που λέγεται GASPROM- τα εξής:

Πρώτο: Αύξηση της τιμής του φυσικού αερίου που αγοράζει η ΔΕΠΑ.

Δεύτερο: Συμμετοχή στην κατασκευή και εκμετάλλευση των αστικών δικτύων διανομής φυσικού αερίου.

Τρίτο: Κατασκευή της μονάδας της Φλώρινας όπως συμφέρει τους Ρώσους, δηλαδή με ευνοϊκή γι' αυτούς την "ανεξάρτητη εκτίμηση" που αποφάσισε η κυβέρνηση.

Τέταρτο: Ενεργοποίηση της ρήτρας "take or pay" που σημαίνει ότι η ΔΕΠΑ θα πληρώνει στους Ρώσους το τίμημα για τις ποσότητες αερίου που προβλέπεται από τη σύμβαση ότι πρέπει να απορροφήσει, ανεξάρτητα από το αν μπορεί να τις καταναλώσει ή όχι.

Η GASPROM απειλεί με διακοπή της τροφοδοσίας της χώρας μας με φυσικό αέριο αν οι παραπάνω απαιτήσεις της δε γίνουν δεκτές.

Αυτή την απειλή την εκστομίζει την ώρα που η αντιπροσωπεία της ΔΕΠΑ και κλιμάκιο του Υπουργείου Ανάπτυξης ξεκινάει στη Ρωσία συνομιλίες για τα παραπάνω ζητήματα.

Αυτές οι απειλές είναι πάντως που υποχρέωσαν τη Β. Παπανδρέου, που χαμογελαστή κάποτε υπογράφε τις συμφωνίες να δηλώσει ότι <<υπάρχουν κι άλλοι τρόποι για να προμηθευτεί η χώρα μας φυσικό αέριο>> (Ελευθεροτυπία, 22 Οχτώβρη) και μίλησε για υδροποιημένο φυσικό αέριο.

Ασφαλώς υπάρχουν, αλλά το έργο της Ρεβουθούσας που θα δέχεται υδροποιημένο φυσικό αέριο καθυστερεί εσκεμμένα και δεν τελειώνει εδώ και χρόνια ακριβώς για να υπάρχει εξάρτηση από το ρώσικο φυσικό αέριο.

Περιφρόνηση της γυναίκας και πολεμοκαπηλεία

Το νομοσχέδιο για τη γυναικεία θητεία

Για το νομοσχέδιο του Τσοχατζόπουλου για τη στράτευση των γυναικών στην "πολλοαίκτη άμυνα" δε χρειάζονται πολλά λόγια.

Η πολιτική του βάση και η ουσιαστική του δικαιολόγηση είναι ο τουρκικός κίνδυνος, γι' αυτό και εξαγγέλεται σε μια στιγμή ακραίας έντασης στα ελληνοτουρκικά. Αυτό κάνει όλο το νομοθέτημα εξαιρετικά αντιδραστικό.

Εκείνο όμως που το κάνει εκτραματικό είναι κυρίως τούτο: ότι οι γυναίκες που θα στρατεύονται δε θα κρατάνε όπλο. Δηλαδή δε θα υπάρχει το μοναδικό σημείο που θα μπορούσε να κάνει προοδευτική τη στράτευση των γυναικών, το να μάθουν το χειρισμό των όπλων. Αυτή είναι και η ουσιαστικότερη διαφορά από τη στράτευση των γυναικών στον ισραηλινό στρατό που επικαλείται ο Τσοχατζόπουλος. Οι γυναίκες προορίζονται εδώ για βοηθητικούς ρόλους στην προέκταση του βοηθητικού ρόλου που σύμφωνα με τις αντίστοιχες αντιλήψεις πρέπει να παίζουν και στην κοινωνική ζωή.

Αυτό σημαίνει ότι η στράτευση των γυναικών σαν πολιτοφυλάκων θα αυξήσει τη σπατάλη κοινωνικής εργασίας στη χώρα αφού θα παίρνει κάθε τόσο από την παραγωγή και τις γυναίκες για να τις ρίξει στην ψευτοεκπαίδευση και στην άθλια αναμονή του επερχόμενου "προαιώνιου εχθρού".

άλλης άποψης. Είναι αυτό χαρακτηριστικό δείγμα "της μόνης υπερδύναμης στον κόσμο" ή ένδειξη πολιτικής χρεωκοπίας και διάσπασης στο εσωτερικό της αμερικανικής άρχουσας τάξης; Αυτά για όσους μιλάνε ακόμη για παγκόσμια κυριαρχία των ΗΠΑ. Η αλήθεια είναι ότι αν υπάρχει μια

υπερδύναμη που δουλεύει με σχέδιο, ενότητα και αξιοθαύμαστη ταχτική και στρατηγική ακρίβεια αυτή είναι η Ρωσία. Γι' αυτό και κερδίζει παντού νέες θέσεις καθώς αντιπαρατίθεται στους ανταγωνιστές της (Βοσνία, Σερβία, Ζαΐρ, Κογκό, Κύπρος).

Εκθεση Σπράου για το ασφαλιστικό

ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΟΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΡΕΜΟΥΛΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΕΡΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ

«Όλο το πνεύμα της έκθεσης, αλλά και τα όσα έχω πει το τελευταίο διάστημα συντείνουν σε ένα στόχο: Την επιμήκυνση του εργασιακού βίου, ενώ στην μελέτη επισημαίνεται ότι η διασύνθη θλάπτει». (Από συνέντευξη του καθηγητή Σπράου στην *Ελευθεροτυπία*, στις 18 Οχτώβρη.)

Αυτή η ανοιχτή ομολογία του Σπράου, με την ειλικρίνεια που οφείλουμε να αναγνωρίσουμε πως έχει, δείχνει ξεκάθαρα τα σχέδια της κυβέρνησης σε αυτό που ονομάζεται ασφαλιστικό πρόβλημα, και που έχει να κάνει με τον χρόνο και το ύψος των συντάξεων των εργαζομένων. Είναι σήμερα αναμφισβήτητο γεγονός πως τα ασφαλιστικά ταμεία βρίσκονται σε μία δύσκολη οικονομική κατάσταση, ενώ τεράστιοι πόροι από τον κρατικό προϋπολογισμό πηγαίνουν για τις συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων.

Η βασική πρόταση της έκθεσης-Σπράου για επιμήκυνση του εργασιακού βίου σε όλους τους εργαζομένους μέχρι το 65 χρόνο της ηλικίας τους, ξεκινάει από την παρακάτω διαπίστωση που κάνει:

«Πρώτον, θα έλεγα ότι δεν είναι σημερινή η κρίση. Είναι μία σοβούσα κρίση, η οποία συνεχίζεται επί πολλά χρόνια και η οποία δεν πρόκειται κατ' ανάγκη να βελτιωθεί και στα προσεχή δύο-τρία χρόνια. Ο κυριότερος όμως λόγος που οδήγησε σε αυτή τη κρίση είναι ο δημογραφικός. Βέβαια υπάρχουν και άλλοι λόγοι, όμως κυριότερος κατ' εμέ είναι αυτός Λίγοι πληρώνουν, πολλοί εισπράτουν. Δε γεννάμε και δεν πεθαίνουμε, είναι η έκφραση που χρησιμοποιούμε...» (Από συνέντευξη στον *Ελεύθερο Τύπο*, στις 15 του Οχτώβρη.)

Μια τέτοια όμως διαπίστωση δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα, ιδιαίτερα όσο αυτή αφορά το σκέλος της δημογραφικής απάντησης στο πραγματικό πρόβλημα του "λίγοι πληρώνουν, πολλοί εισπράτουν".

Όσο αφορά τον ιδιωτικό τομέα και το βασικό ασφαλιστικό ταμείο του ΙΚΑ.

Είναι γεγονός πως πράγματι πληρώνουν λίγοι. Όμως αυτό δεν οφείλεται στην υπογεννητικότητα, μιας και χιλιάδες άνεργοι βρίσκονται στις ουρές των ταμείων ανεργίας περιμένοντας το μεροκάματο που όλο και πιά πολύ δεν έρχεται.

Τουλάχιστον 500 χιλιάδες ξένοι εργάτες χωρίς καμιά ασφάλιση δουλεύουν στη χώρα, στερώντας το ΙΚΑ και άλλα επικουρικά ταμεία από αντίστοιχες σε αριθμό ασφαλιστικές εισφορές. Αυτή είναι μία κατηγορία αυτών που δεν πληρώνουν, που δεν υπάρχει στην έκθεση του Σπράου. Όμως δεν είναι η μοναδική. Υπάρχουν άλλες δύο κατηγορίες που δεν έχουν σχέση με το ...δημογραφικό πρό-

βλημα. Είναι η αστική τάξη και το κράτος της.

Το κράτος εδώ και 30 χρόνια έχει ξεζουμίσει τα αποθεματικά του ΙΚΑ με την εξής μέθοδο. Με ειδικό νόμο το ΙΚΑ είναι υποχρεωμένο να καταθέτει άτοκα τα αποθεματικά του στην Τράπεζα της Ελλάδας τα οποία με την μορφή του δανείου αρπάζει συνεχώς το δημόσιο χωρίς επιστροφή.

Η αστική τάξη με την μέθοδο της εισφοροδιαφυγής έχει φτάσει σήμερα να χρωστάει στο ΙΚΑ πάνω από 600 δις. δραχμές.

Αυτοί λοιπόν είναι που δεν πληρώνουν και κανείς λογικός άνθρωπος δεν μπορεί να καταλάβει πως αυτές οι κατηγορίες των μπαχατζιδών θα πληρώσουν, αν οι εργάτες σε όλες τις ειδικότητες, άντρες και γυναίκες θα δουλεύουν μέχρι τα 65 χρόνια τους, αν στο μεταξύ δεν έχουν πεθάνει.

Αυτό όμως που εύκολα καταλαβαίνει κανείς, είναι πως η έκθεση του Σπράου ζητάει να δουλέψουν ακόμα πιά πολύ οι εργάτες για να καλύψουν τόσο τους ανασφάλιστους ξένους εργάτες, όσο και την κλεισιά του ΙΚΑ από το κράτος και την αστική τάξη.

Ας δούμε τώρα αν είναι πολλά αυτά που παίρνουν οι συνταξιούχοι εργάτες.

Για κάθε μεροκάματο ο εργάτης πληρώνει το 13% στο ΙΚΑ και για να πάρει πλήρη σύνταξη θέλει 10500 μεροκάματα και μέχρι εφέτος το όριο ηλικίας είναι τα 58 χρόνια, ενώ από το 1998 προστίθεται ένα επιπλέον εξάμηνο κάθε χρόνο μέχρι το 60 έτος. Όταν λέμε πλήρη σύνταξη εννοούμε το 60% του μεροκάματου. Μαζί με την εισφορά του εργοδότη το ποσοστό των κρατήσεων φτάνει περίπου στο 40% του μεροκάματου.

Έτσι στα 10500 μεροκάματα έχουν παρακρατηθεί από το ΙΚΑ 4200 μεροκάματα σε αναλογία 100% επί του ύψους του μεροκάματου. Αυτό σημαίνει πως κάθε εργαζόμενος έχει την δυνατότητα να συνταξιοδοτήσει με πλήρες μεροκάματο ένα συνταξιούχο για 14 χρόνια. (4200 : 300 μεροκάματα τον χρόνο) χωρίς κανείς να υπολογίσει τους τόκους των χρημάτων μέσα στα 35 χρόνια που περίπου γίνονται αυτά τα μεροκάματα. Αν υπολογίσει τώρα κανείς πως η πλήρης σύνταξη είναι στο 60% του ύψους του μεροκάματου, τότε τα 14 χρόνια γίνονται 22,4 χρόνια.

Σύμφωνα λοιπόν με την λογική του Σπράου, για να υπάρχει δημογραφικό πρόβλημα οι εργάτες πρέπει, αν υπολογίσουμε ότι ο μέσος όρος της ηλικίας όπου παίρνουν σύνταξη είναι το 60 έτος, να ξεπερνούν σε μέσο όρο ζωής τα 82,4 χρόνια. και αυτά χωρίς τους ...τόκους.

Ποιός όμως μπορεί να ισχυριστεί στα σοβαρά κάτι τέτοιο όταν ο μέσος όρος ζωής στην Ελλάδα είναι τα 75 χρόνια και που χωρίς αμφι-

βολία, παρά το γεγονός πως δεν υπάρχει καμιά τέτοια επίσημη στατιστική, ο μέσος όρος αυτός πέφτει στην εργατική τάξη λόγω ακριβώς του άθλιου επιπέδου ζωής που επιβάλει το 6000 δρχ. μιστό κατώτατο μεροκάματο;

Όσο αφορά τα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα η κατάσταση αναλογικά είναι η ίδια στο βαθμό που οι κρατήσεις για τον εργαζόμενο αγγίζουν το 24% του μεροκάματου.

Στο δημόσιο τομέα ακολουθήθηκε μία πολιτική, ιδιαίτερα από τον Α. Παπανδρέου μετά το 1981 εξαγοράς, που εκφράστηκε με συντάξεις ανθρώπων που δεν είχαν ασφαλιστικά δικαιώματα, είτε με τεράστια ασφαλιστικά προνόμια σε κλάδους δημοσίων υπαλλήλων.

Από την άλλη μεριά, πολιάρυθμοι κλάδοι στο δημόσιο, όπως τα λεγόμενα σώματα ασφαλείας και οι αξωματικοί του στρατού λόγω της ταξικής τους θέσης, έχουν ιδιαίτερα προνόμια στο χρόνο της συνταξιοδότησης, ενώ συνολικά όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι έχουν συγκριτικά με τους εργάτες ελάχιστες κρατήσεις, ύψους 4% και απολαμβάνουν του ιδιαίτερου προνόμιου της εφάπαξ αποζημίωσης.

Όλα όμως αυτά για τον Σπράου και την έκθεσή του δεν είναι προβλήματα. Είναι χαρακτηριστική μια απάντηση που δίνει σε ερώτηση του δημοσιογράφου του *Ελεύθερου Τύπου* στην προαναφερμένη συνέντευξη.

Τον ρωτάει λοιπόν ο δημοσιογράφος:

«*Δυστόσο θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι κατά γενική ομολογία η κρίση, σε μεγάλο βαθμό, δεν οφείλεται μόνο στο πρόβλημα που εντοπίζετε εσείς, αλλά και σε πολιτικές επιλογές. Είναι τοίς πάσι γνωστό ότι το ΠΑΣΟΚ κέρδιζε εκλογικές αναμετρήσεις δίνοντας απλόχερα και χωρίς προγραμματισμό συντάξεις σε ανθρώπους, είτε είχαν ασφαλιστικά δικαιώματα είτε ενισχύοντάς τους τα ασφαλιστικά τους προνόμια (σας θυμίζω για παράδειγμα τις συντάξεις και τους συνταξιούχους-μαϊμού). Μήπως εν τέλει το πρόβλημα είναι και πολιτικό;*»

Και ο Σπράου απαντάει:

«*Ότι το πρόβλημα έχει χειροτερεύσει λόγω των συνταξιοδοτήσεων πολλών κατηγοριών, οι οποίοι δεν είχαν πληρώσει τις απαιτούμενες εισφορές, είναι σαφές. Βέβαια μπορεί να είναι δικαιολογημένο. Δηλαδή, αυτοί που συνταξιοδοτήθηκαν να έπρεπε... Το μεγάλο όμως πρόβλημα από δω και μπρός, εν πάση περιπτώσει, είναι το δημογραφικό.*»

Γίνεται έτσι σαφές ότι η έκθεση Σπράου δεν αγγίζει τα πραγματικά προβλήματα και δεν αποτελεί τίποτα άλλο, παρά μία προπαγανδιστική κυβερνητική πλατφόρμα, που για στόχο της όχι μόνο δεν έχει τον αστικό, έστω εκσυγχρονισμό του ασφαλιστικού συστήμα-

τος, αλλά πολύ περισσότερο την διατηρήσή του στην ίδια κατάσταση, καλώντας τους εργαζόμενους σε θυσίες για να μην σωριαστεί σε ερείπια.

Οι εργαζόμενοι και το συνδικαλιστικό κίνημα δεν πρέπει να δεχτούν αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα στην κατεύθυνση της έκθεσης Σπράου. Γιατί κάτι τέτοιο όχι μόνο θα φορτώσει νέα μεγάλα βάρη στις πλάτες τους, αλλά γιατί ακόμα θα κλείσει το δρόμο στον δημοκρατικό εκσυγχρονισμό που σήμερα έχει πιο πολύ από κάθε φο-

ρά ανάγκη το ασφαλιστικό σύστημα. Οι αλλαγές πρέπει να γίνουν στις κατευθύνσεις που προδιαγράφει η παραπάνω ανάλυσή μας, δηλαδή χτύπημα της αρπαγής των αποθεματικών του ΙΚΑ από το κράτος, χτύπημα της εισφοροδιαφυγής γενικά και ειδικότερα της εισφοροδιαφυγής που έχει να κάνει με την εκμετάλλευση της ξένης εργατικής δύναμης, όχι στις χαριστικές και μεγάλες συντάξεις σε αυτούς που δεν τις αξίζουν.

ΚΟΡΥΦΩΝΕΤΑΙ Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΣΤΟΝ "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ"

συνέχεια από τη σελ. 3

σοσιαλφασιστικό μπλοκ. Ο *Ελεύθερος Τύπος*, 30/9, αφού μελέτησε προσεκτικά το σχέδιο των συνενώσεων ανακάλυψε μόνο 11 δήμους (!) στους 800 όπου "υπουργικά χωριά γίνονται κέντρα δήμων". Αυτό είναι ένα νούμερο ενδεικτικό για τη δημαγωγία περί του εκλογικού μαγειρέματος.

Όμως η πολιτική καθαρής σύμπλευσης με το σοσιαλφασισμό που ακολουθεί ο Καραμανλής δεν περνάει χωρίς αντιδράσεις μέσα στη Ν.Δ. Ο Σουφλιάς δήλωσε ότι πρέπει «να αναγνωρίσουμε όλοι θαρραλέα ότι η συνένωση πρέπει να είναι υποχρεωτική» (*Ελ. Τύπος*, 29/9), ενώ παράλληλα πρότεινε την αναβολή ψήφισης του νομοσχεδίου για να εκπονηθεί τεχνοκρατική μελέτη. Ο Μάνος χαρακτήρισε επιπόλαια την αντίδραση της Ν.Δ. στις αναγκαστικές συνενώσεις. Οι φωνές αυτές όμως δεν ανατρέπουν σε καμία περίπτωση τη γενική πολιτική του κόμματος.

Το ψευδοΚΚΕ είχε κάποια πολιτική επιτυχία αφού έκανε την Πανελλήνια Συντονιστική Επιτροπή όργανο διακομματικής εξουσίας, όμως αυτή η Επιτροπή δεν έχει αληθινό κύρος μέσα στο λαό, ούτε αληθινή δύναμη να οργανώνει τον τοπικό μεσαίωνα σε κεντρικό πολιτικό κίνημα.

Ο ΣΥΝ στις 22/10 νομομοποίησε τη Συντονιστική Επιτροπή και δύο μέρες πριν στις 20/10 ενέκρινε την εισήγηση της Πολιτικής Γραμματείας και του Κωνσταντόπουλου υπέρ της ψήφισης του νομοσχεδίου επί της αρχής. Δηλαδή υιοθέτησε δύο αντίθετες θέσεις ταυτόχρονα. Ταυτόχρονα με την απόφα-

ση του υπέρ της ψήφισης του "Καποδίστρια", ο ΣΥΝ συνεχίζει τη βρώμικη πολιτική του αφού προτείνει ενστάσεις ενάντια του, η μία από τις οποίες είναι στο βασικότερο άρθρο, αυτό της σύστασης νέων δήμων και κοινοτήτων. Διαπιστώνει "κατάφορες αδικίες" και "παρεμβάσεις κεντρικών στελεχών του ΠΑΣΟΚ". Η στάση αυτή του ΣΥΝ λειτουργεί σα μέθοδος εκβιασμού στην κυβέρνηση και διασώζει ταυτόχρονα το "εκσυγχρονιστικό" του μέτωπο με το ΠΑΣΟΚ στις δημοτικές εκλογές.

Η ΚΕΔΚΕ υποχώρησε μπροστά στην πίεση του σοσιαλφασισμού και δήλωσε την αντίθεση της στον "Καποδίστρια" για ένα δευτερεύον ζήτημα, αυτό της χρηματοδότησης. Ο Αβραμόπουλος δεν έκανε καμία δήλωση μέχρι στιγμής για αλλαγή της στάσης του υπέρ του Καποδίστρια, αλλά βρίσκεται σε δύσκολη θέση αφού στη συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής δεν παρουσιάστηκε ο ίδιος για να εκπροσωπήσει την ΚΕΔΚΕ.

Η επίθεση του σοσιαλφασισμού κλιμακώνεται με πραξικοπήματα και βία ενάντια στο λαό. Αυτές οι πρακτικές σκοτώνουν κάθε "κύτταρο δημοκρατίας" στους ΟΤΑ και στη χώρα συνολικά. Το σχέδιο "Καποδίστριας" παρά το σοβινιστικό του στίγμα σημαίνει ανάπτυξη της χώρας ενάντια στην πολιτική του σαμποτάζ, της διάλυσης της οικονομίας και του πολέμου που εφαρμόζει το μέτωπο της αντίδρασης, χτύπημα στην αντιδραστική κοινοκρατία και η υπεράσπιση του είναι κεντρικό πολιτικό ζήτημα για τη δημοκρατία στη χώρα.

ΦΛΩΡΙΝΑ

ΑΝΑΒΛΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΤΟ ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ ΤΟΥ '98 Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ

Όχι στη βρώμικη ταχτική των αναβολών στις δίκες για το Μακεδονικό

Η δίκη στη Φλώρινα ενάντια στους εθνικά Μακεδόνες και το Ουράνιο Τόξο που ήταν να γίνει στις 14 του Οκτώβρη αναβλήθηκε με τη γελοία δικαιολογία ότι δεν έμεινε χρόνος για να εκδικαστεί η υπόθεση. Θυμίζουμε ότι η κατηγορία ήταν για "πρόκληση δικαιοσύνης μεταξύ των πολιτών" επειδή το Ουρ. Τόξο σήκωσε στα γραφεία του επιγραφή γραμμένη στα μακεδονικά. Το κατηγορητήριο πιάστηκε από τη φράση "Λερίνσι Κομιτέτ" που σήμαινε "Επιτροπή Φλώρινας" (του Ουρ. Τόξου) για να συσχετιστεί το Ουρ. Τόξο κυρίως με το βουλγάρικο κομμάτι των αρχών του αιώνα.

Με αυτό τον τρόπο ο εισαγγελέας προσπαθούσε και να καταδικάζει το Ουρ. Τόξο και να δικαιώσει το τραμπούκικο απόσπασμα δημάρχων, κομματάρχων, και ναζιστών που κατέστρεψαν τα γραφεία του Ουρ. Τόξου τη μαύρη νύχτα της 13 Σεπτεμβρίου του 1995.

Η ΝΕΑ ΦΑΣΗ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΔΙΚΗ

Από τότε άλλαξαν πολλά. Άλλαξε κυρίως η ταχτική του ελληνικού κράτους απέναντι στη Δημοκρατία της Μακεδονίας. Ως τότε ο κύριος στόχος της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής ήταν να απομονωθεί αυτή η χώρα από την Ε. Ένωση για να πέσει στα νύχια της Ρωσίας και του "ορθόδοξου τόξου" γενικότερα. Στο τέλος αυτής της εποχής έγινε η ανάρτηση της επιγραφής και η επίθεση στο Ουρ. Τόξο.

Αυτή η πολιτική έφερε αρκετούς καρπούς αλλά δεν μπορούσε να συνεχίζεται επ'άπειρον για να μην υπονομευτούν οι στρατηγικές "ορθόδοξες" σχέσεις ανάμεσα στην ίδια την Ελλάδα και τη Δημοκρατία της Μακεδονίας. Έτσι ενώ το ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών συνέχισε και συνεχίζει να εμποδίζει τις οικονομικές και πολιτικές σχέσεις της Ε. Ένωσης με τη Δημοκρατία της Μακεδονίας και να επιμένει στην αλλαγή του ονόματός της, προώθησε μέσω της γνωστής ενδιάμεσης συμφωνίας τις διμερείς σχέσεις, κυρίως με τη διείσδυση του ελληνικού κεφαλαίου στη Δημοκρατία της Μακεδονίας, αλλά και με την υποστήριξη ελληνορωσικών κοινοπραξιών.

Αυτή η αλλαγή ταχτικής αντιστοιχούσε επίσης στη φάση της νέας ελληνοτουρκικής όξυνσης, του ενός κύριου εχθρού που λέγεται Τουρκία των Ιμίων και των S-300. Σε μια τέτοια φάση όπου η βθεδιά στρατηγική έρχεται στο προσκήνιο, το βασικό για την ελληνική διπλωματία είναι να απομονώνει την Τουρκία από την Ευρώπη. Ένα ισχυρό εργαλείο γι' αυτήν την απομόνωση είναι η επίκληση των δημοκρατικών δικαιωμάτων των Κούρδων που καταπατούνται στην Τουρκία (ανεξάρτητα από τους φασίστες του PKK).

Σε μια τέτοια φάση η ανοιχτή καταδίκη του Ουρ. Τόξου, δηλαδή η ωμή επίθεση εναντίον του θα ήταν διπλά καταστροφική. Κατ'αρχήν θα δηλητηρίαζε τις απόπειρες της ελληνικής σεισίδυσης στη Δημοκρατία της Μακεδονίας. Αυτό είναι ανεξάρτητο από το γεγονός ότι το Ουρ. Τόξο κινείται σε μια δικιά του πο-

λιτική κατεύθυνση με μια ανεξάρτητη στάση απέναντι στο κράτος της Δημοκρατίας της Μακεδονίας και με μια πρωτοπόρα δημοκρατική αντίληψη ότι το εθνομειονοτικό μακεδονικό είναι τμήμα της ελληνικής εσωτερικής πολιτικής και κοινωνικής ζωής. Σε κάθε όμως περίπτωση οι Μακεδόνες της γειτονικής χώρας κάθε βία στη μακεδονική εθνική μειονότητα στην Ελλάδα την αισθάνονται σαν βία απέναντί τους.

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΟΥ ΣΥΝ ΣΤΗ ΝΕΑ ΦΑΣΗ

Αυτή είναι λοιπόν η κατάσταση που απαγόρευε στο ελληνικό κράτος να καταδικάσει τώρα το Ουρ. Τόξο. Η κινητοποίηση του Συνασπισμού - του κόμματος της πιο λεπτής ρώσικης ταχτικής - για την αθώωση του Ουρ. Τόξου με την ανακοίνωσή του και με την καλυψη της συνέντευξης τύπου στην ΕΣΗΕΑ, ήταν ακριβώς για να δημιουργήσει την κατάλληλη ατμόσφαιρα και να παραλύσει τους έλληνες σοβινιστές που κάτω από άλλες συνθήκες θα ζητούσαν το κεφάλι των κατηγορουμένων επί πίνακι, ή έστω θα ζητούσαν κάποια ελάχιστη ποινή, κάποια ποινή για την τιμή των φασιστών και των σοσιαλφασιστών της Φλώρινας που τόσο άσχημα εκτέθηκαν το Σεπτέμβριο του '95.

Όταν όμως μιλάει ο ΣΥΝ δεν μιλάει απλά μια μικρή φράξη της αστικής τάξης, αλλά μια σειρά φράξεις με ηγεμονικό ρόλο μέσα σε όλα τα κόμματα, και τα πιο μεγάλα. Αυτές οι φράξεις, δεν μπορούν όπως ο ΣΥΝ, να μιλήσουν ανοιχτά γιατί εμποδίζονται από τους τόσο χρήσιμους στρατηγικά σοβινιστές αυτών των κομμάτων. Αυτό ισχύει και για τους φοβισμένους ευρωπαϊόφιλους της Ν.Δ., του ΠΑΣΟΚ, και του ΣΥΝ που αυτόματα είναι υπέρ της μη καταδίκης των εθνικά Μακεδόνων. Αυτό το πνεύμα μεταφράστηκε και στον τύπο με μια καθολική βουβαμάρα με εξαίρεση (από όσο γνωρίζουμε) ένα μετριοπαθές αρθράκι του *Ελ. Τύπου* ενάντια στους "φιλοσκο-

πιανούς" του Ουρ. Τόξου.

Το ίδιο κλίμα επικράτησε και στη Φλώρινα. Ο τοπικός τύπος ήταν μουγγός με μια δυό εξαιρέσεις. Τα "σκυλιά" του Σεπτεμβρίου του '95 ήταν τώρα φοβισμένα και αμήχανα.

Αυτό το ένοιωθε κανείς μέσα στα δικαστήρια όπου οι μάρτυρες κατηγορίας, οι εκπρόσωποι όλης της αστικής και μικροαστικής "καλής κοινωνίας" της πόλης - ανάμεσά τους και οι τοπικές ηγεσίες του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ - ήταν ζαρωμένοι και δίχως αυτοπεποίθηση. Ένας μάλιστα από τους χειρότερους τραμπούκους του Σεπτεμβρίου του '95, ο Πρόεδρος του εμπορικού Συλλόγου, διαμαρτυρόταν μεγαλόφωνα για να τον ακού-

γάνωσε το συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης και ύστερα έγινε πρωταθλητής της προσέγγισης με τα καταραμένα "Σκόπια", αυτό το κόμμα δεν διαφώνησε ποτέ για δύο ολόκληρα χρόνια με το γραμματέα του Α. Γερμανίδη στη Φλώρινα που ήταν όχι μόνο μάρτυρας κατηγορίας στη μεγάλη αυτή δίκη της ντροπής, αλλά με τη στάση του κάλυψε τους ναζιστικούς βανδαλισμούς του Σεπτεμβρίου του '95. Τώρα με την ανακοίνωσή του υπέρ του Ουρ. Τόξου, ο ΣΥΝ τον άφησε πολιτικά έκθετο δίχως όμως και να πάρει οργανωτικά μέτρα εναντίον του ή να τον καταδικάσει πολιτικά αφού αυτός εμφανίστηκε σαν μάρτυρας κατηγορίας στη δίκη.

Η αναβολή έχει τελικό στόχο την παραγραφή. Με αυτήν πετυχαίνεται "μη καταδίκη" και ταυτόχρονα "μη αθώωση".

Για τη "μη καταδίκη" μιλήσαμε προηγουμένα. Η "μη αθώωση" σημαίνει ότι πρέπει να συνεχίσει να κρέμεται πάνω από τους κατηγορούμενους έλληνες διεθινιστές και μακεδόνες δημοκράτες η ετικέτα του εχθρού της χώρας και του πράχτορα ξένων δυνάμεων, αλλά κυρίως στην περίπτωση του μακεδονικού, πρέπει να χρησιμοποιείται η "μη αθώωση" σαν μήνυμα του υπουργείου εξωτερικών προς τη Δημοκρατία της Μακεδονίας ότι η διπλωματική και οικονομική πίεση δεν θα λήξει πριν η χώρα αυτή συμμορφωθεί προς "τας υποδείξεις" του ισχυρού νότιου γείτονά της, ή καλύτερα προς τας υποδείξεις της ορθόδοξης βόρειας υπερδύναμης.

Μια από αυτές τις υποδείξεις είναι να πάψει η μικρή γειτονική χώρα να συμπεριφέρεται σαν κράτος του έθνους των Μακεδόνων οπότε να δεχθεί και τη σχετικοποίηση του ονόματός του και κυρίως την παραχώρηση σε τρίτους του δικαιώματος του αυτοπροσδιορισμού. Η "μη αθώωση" της ΟΑΚΚΕ, όπως και η "μη αθώωση" του Ουρ. Τόξου είναι κυρίως επειδή και οι δύο αυτοί πολιτικοί οργανισμοί αρνούνται να υποταχθούν στην κυρίαρχη λογική της άρνησης της ύπαρξης του μακεδονικού έθνους και της εγκατάλειψης του δικαιώματος του εθνικού και κρατικού αυτοπροσδιορισμού του. Είναι φανερό ότι αν η εθνική μακεδονική μειονότητα στην Ελλάδα δεχθεί σήμερα οποιαδήποτε αλλαγή στο όνομά της, βοηθά στο να αφαιρεθεί γενικότερα από το μακεδονικό έθνος το δικαίωμα στον αυτοπροσδιορισμό και από το μακεδονικό κράτος το δικαίωμα της ανεξαρτησίας και κυριαρχίας.

Η χρήση του δικαιώματος στην κρατική ανεξαρτησία από συγκεκριμένη πολιτική άποψη είναι μισητή στην ελληνική άρχουσα τάξη επειδή σήμερα αυτή η χρήση είναι δεμένη με τη φιλοευρωπαϊκή και αντιρώσικη πολιτική της κυβέρνησης της γειτονικής χώρας. Αν αυτή η πολιτική άλλαζε και η ελληνική στάση απέναντι στο όνομα θα άλλαζε αν και η αντίθεση του σοβινισμού με το μακεδονικό έθνος θα έμενε για αρκετό καιρό ακόμα.

ΑΝΑΒΟΛΗ ΚΑΙ ΟΝΟΜΑ

Να λοιπόν γιατί όλο το ψευτοαριστερό παραβάνι με επικεφαλής το ΣΥΝ που προτιμάει το πνίξιμο της δίκης της ΟΑΚΚΕ και του Ουρ. Τόξου μέσα από την παραγραφή, εί-

συνέχεια στη σελ. 8

Αναβολή και του "Αδέσμευτου" στη μήνυση της ΟΑΚΚΕ

Αναβολή ζήτησε και πήρε και η εφημερίδα *Αδέσμευτος Τύπος* στην οποία επίσης είχε υποβάλει μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση η ΟΑΚΚΕ για δημοσίευμα της στις βουλευτικές εκλογές του '96 στο οποίο κατηγορούσε το συνδυασμό ΟΑΚΚΕ-Ουράνιο Τόξο σαν "5η φάλαγγα των Σκοπίων".

Κατηγορούμενοι ήταν οι Δ. Ρίζος και Μισσαβέτας που ζήτησαν την αναβολή γιατί "έλειπε η δικηγόρος τους".

Το καταπληκτικό στην υπόθεση είναι ότι ο δικαστής εκλιπαρούσε το Ρίζο να κάνει τη δίκη για να τον αθώσει. Του είπε επί λέξει <<ελάτε να τελειώσουμε>> και του πρότεινε να πάει έξω από το δικαστήριο και να πάρει έναν οποιονδήποτε δικηγόρο από το σορό για να παρυσιαστεί έστω και τυπικά. Είπε ακόμα στο Ρίζο "πόσο τον εκτιμάει ο δημοσιογράφος", αλλά ο Ρίζος επέμενε στην αναβολή. Αμέσως μετά επιτέθηκε έξαλλος σε μας και στους δικηγόρους μας με πρόσημα κάποιες διαδικαστικές λεπτομέρειες. Αξίζει να σημειωθεί ότι εισαγγελέας ήταν ο ίδιος που καταδίκασε την ΟΑΚΚΕ στη γνωστή δίκη του μακεδονικού. Πραγματικά ήταν μια υποδειγματική σύνθεση δικαστηρίου. Η εκδίκαση της υπόθεσης προσδιορίστηκε για τις 8 του Δεκεμβρίου.

Θυμίζουμε στους αναγνώστες μας ότι στις 7 του Νοέμβρη, ημέρα Παρασκευή, στο κτίριο 8 της Ευελπίδων γίνεται η εξ αναβολής δίκη του *Ελεύθερου Τύπου* για συκοφαντική δυσφήμιση μετά από μήνυσή μας.

σουν οι Μακεδόνες: «Γιατί μας κουβάλησαν εδώ» Πραγματικά όταν ο δικαστής φώναξε τα ονόματά τους πριν δώσει την αναβολή το "παρών" τους ίσα που ακουγόταν με την εξαίρεση ενός γελοίου βροντερού "παρών" του εκροσώπου των "Μακεδονομάχων".

Πραγματικά είναι καταπληκτικός ο τρόπος με τον οποίο οι "ρώσοι" πρώτα χρησιμοποιούν και ύστερα "αδειάζουν" τους σοβινιστές, ακόμα και τους ίδιους τους δικούς τους ανθρώπους. Αυτό το τελευταίο έκανε ο ΣΥΝ σε τούτη την περίπτωση. Το κόμμα που ορ-

Η ΑΝΑΒΟΛΗ - Η ΠΙΟ ΒΟΛΙΚΗ ΛΥΣΗ

Το βρώμικο διπλό παιχνίδι του ΣΥΝ είναι η πιο ακραία έκφραση της βρώμικης στάσης όλης της άρχουσας τάξης που εκφράζεται με την ταχτική της αναβολής των δικών. Είναι όλο το πολιτικό σύστημα που βρίσκεται πίσω από την ταχτική της αναβολής. Η αναβολή είναι η πιο βολική λύση και έχει ακολουθηθεί με θρησκευτική ευλάβεια και με τον πιο προκλητικό τρόπο στην περίπτωση της ΟΑΚΚΕ, τέσσερις απανωτές φορές.

